

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorum Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Ad Stephanvm Abbatem Gradivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

*Astatis sitientis abstulerunt,
 Quod si munera nostra deputantur
 Tanti, iam cyathos venustiores
 Queram, & pocula puriore vitro.
 Tu contra, ut semel excidère, mittes
 Puro carmina puriora vitro.*

A D

STEPHANVM ABBATEM
 GRADIVM.

CUM ALEXANDER VII. Pontifex
 Maximus renuntiatus esset.

SI mihi quæ dextro tibi numine sæpè vocantur
 Auxilio blandi carminis Aonides
 Dictarent, quod nec seris venientibus annis
 Oblito doctorum effluat ex animo;
 Nec præsens ætas, atroq; imbuta veneno
 Infelix ausit deterere inuidia,
 Supremaq; favilla, & nigri funeris expers
 Effugiat taciti temporis insidias,
 Docte GRADI, mihi quem dulces ante omnia Musæ
 Iunxere, & puro pectore culta fides,
 Et facilis vis eloquij, quæq; aurea mentem
 Formavit dictis Attica Suada suis:

Non

NATALIS RONDININI. 221

*Non sperem titulos, non laudes ire per omnes
 Maximi ALEXANDRI, aut inclyta facta virum,
 CHISIA queis stat fulta DOMVS, quos viuuda virtus
 Extulit, aut propior sideribus pietas.
 Nam cui vel tantum presens facundia, tantum
 Idem hominum dederit calicolumq; potens,
 Egregias laudes, eternaq; facta referre
 Ut queat, & meritis versibus equiparet;
 Ille etiam, qua desertas Libye inuia terras,
 Brachiaq; Europe porrigit Oceano,
 Angusto quas diuulsas absorbet hiatu,
 Et breuis Herculeo diuidit vnda freto,
 Quos male contempsit praeceps audacia fines,
 Nil metuens vetitas leti aperire vias,
 Enumeret, quot vicine tundantur arena
 Fluctibus, euersas cum ciet Euris aquas;
 Aut quot vere nouo submittat Dadala flores
 Aura Cytheriacis incola litoribus.
 Quis dicat Tuscas late data iura per oras,
 Equoraq; Herculeae supposita specula?
 Aut Macereti molli surgentia cliuo
 Maenia, & antiquis addita tecta iugis?
 Heroum tellus olim fecunda, vel armis
 Vel pace egregium qui peperere decus:*

Nunc

Non

*Nunc tennes ibi relliquiæ vix nomina seruant ,
 Lentaq; pastoris fistula cogit oues.
 Inde tamen missi , qui cæli ingentia templa ,
 Et Diuûm cœtu limina concelebrant.
 Felices turres , queis olim pauper arator ,
 Et saluis faciat frugibus agricola.
 Ecquis opes , cœnasq; Deûm , quâ se atria tollunt
 CHISIA Pompeijs amula porticibus ;
 Quas subterlabens miratus Tybris ab amne est ,
 Credita dum celeres gaza moratur aquas ,
 Eq; imo siluas speculatur , & aurea tecta ,
 Et pictos lusus , ô Galatea , tuos ,
 Artis opus miræ , pelago quam semifer omnis
 Tritonum insequitur , Nereidumq; chorus:
 Ecquis regifico constructa altaria luxu
 Et ductas Libyco è marmore pyramidas ,
 Que sub ALEXANDRO priscum monumeta nitorem
 Ceperunt , ac turpe exuerunt senium.
 Tot curas inter , terrarum & publica vota
 Non hæc præteriit prouida mens animi.
 Quin & Niliacos moles imitata labores
 Castia , par tumulis , barbara Memphi , tuis ,
 Hoc rerum domino vastis egesta ruinis
 Non debet fatis tristibus interitum.*

Nec

NATALIS RONDININI. 223

*Nec solum antiqui redeunt hoc Principe mores;
Antiquum sed cum moribus omne decus.*

*Sit clarus licet ille, & quæ sol aureus exit,
Et quæ se canæ Tethij restituit,*

Illius & latè referat nomenq; decusq;

Cognatas inter Naiadas Eridanus:

Eridanus, cuius cycnos hoc fama canente est

Attonitos medijs conticuissè vadis:

Quæq; viris armisq; potens sistencia contra

Insula desertæ litora stat Libyæ,

Et Mosa, & fumans ciuili sanguine Rhenus

Ingentes titulos & benefacta ferant:

Non reticenda tamen, functi æternas quibus ipsi

Heroes grates pro studijs solüunt.

Ille vel in teneris cum iam pubesceret annis,

Atque ætas primùm viuida ver ageret;

Postquam animo sibi regnandum peragrauerat orbem,

Ortaq; de primis omnia seminibus,

Et propiore Deum spectaret lumine, quantum

Mortales fas est tendere contrà oculos,

Multa satis lusit: norunt siluæq; lacusq;

Muscosisq; cadens Arbia pumicibus,

Quæq; viri indignum lugens Cornelia fatum

Hospitij testes numina poscit opem.

Nec

*Nec curas inter, iuuenilia carmina Musas
 Dimisit fessi delicias animi.
 Adfuerunt semper faciles ad iussa Sorores;
 Et quamuis medio tenderet ille mari,
 Alpibus & quamuis, Alpes ille, & mare seuum
 Fontibus & sacris antetulere iugis.
 Et loca nunc culto relegebant singula versu,
 Nunc fera damnabant munera militia.
 Quin scrutaretur dirum cum viscera ferrum,
 Et leti inficeret pallidus ora color;
 Qualis Meandri ripis, aut Asia cycnus
 Dum ludit pennis per vada purpureis,
 Pectora transfixus, liquido de gutture voces
 Elicit, ac gemitus litora pulsa iterant,
 Inspectans calum, & tristes solatus amicos
 Lenibat numeris vulnera flebilibus.
 Interea trepidum versans sub corde timorem
 Adstabat Diuis vota ferens Pietas:
 Et nunc muta metu, misero nunc perdita luctu
 Tendebat supplex brachia caelitibus,
 Ne fessis olim missum succurrere rebus
 Ante suum raperet mors violenta diem.
 Sed iam pone metum Pietas: en Maximus orbem
 Sospes ALEXANDER temperat imperio.*